

A sors igazsága

„De ti nem akarjátok, csak ha Allah akarja. Allah (minden)tudó és bölcs.” (Korán, 76:30)

A Kaliforniai Egyetem neuro- fiziológusainak egyike prof. Benjamin Libet, kutatásokat végzett, melyek eredményeképpen kijelentette: minden döntésünk, választásunk előre meg van határozva, a tudat pedig fél másodperccel azután lép életbe, hogy egy esemény már megtörtént. Ezt a helyzetet a többi neuro- fiziológus is úgy magyarázza, hogy mi mindig a múltban élünk, tudatunk pedig olyan, mint egy „monitor”, amely fél másodperces késéssel mutatja meg az eseményeket. Ez azt jelenti, hogy tapasztalataink egyike sem a valós időben történik, hanem az egyes eseményekhez képest fél másodperccel később. Benjamin Libet olyan betegekben végzett agyműtétek során jött rá erre, akik nem részesültek altatásban, hanem végig tudatuknál voltak a műtét során. Libet alacsony elektromos árammal ingerelte a kísérleti alanyok agyát és azt az érzetet keltette bennük, hogy valami hozzáér a kezükhöz. A kísérleti alanyok azt mondják, csaknem fél másodperccel korábban érezték ezt az „érintést”. Benjamin Libet méréseinek eredményei a következők:

Hagyományos esetben minden inger az agyba jut el. Miközben itt a tudatalattiban értékelődik és megfejtésre kerül, az én ebből semmit nem vesz észre. Azok az információk, amik elménkben megjelennek, vagyis amiket észlelünk is, jóval később kerülnek az agykéregbe (cortex), vagyis arra a helyre, ahol a tudat található. (Bilinç, Beynin Kuklası!)

Végeredményben, így foglalhatnánk össze: egy izom megmozdulásának elhatározása előbb történik meg, mint hogy az ember tudatában lenne. Mindig fáziskésés figyelhető meg egy idegi vagy érzékelési folyamat, illetve az ezt képviselő gondolat, érzés, benyomás vagy mozdulat tudati szinten való jelentkezése között. Más szóval, mi csak azután lehetünk tudatában egy döntésnek, amikor az már voltaképpen el lett döntve. Benjamin Libet professzor kísérleteiben ez a fáziskülönbség 350 és 500 millimásodperc (ezredmásodperc) között mozog, bár a végeredményen ez nem változtat. Libet szerint ugyanis, amíg fennáll ez a különbség – mindegy, hogy milyen kicsi vagy nagy, hogy egy órá-e vagy egy mikromásodperces (egy milliomod másodperc) lefolyású, ez nem számít – addig mi ezt az anyagi pillanatot mindig a múltban éljük át. Ez azt jelenti, hogy minden gondolat, minden érzelem, minden benyomás vagy mozdulat még azelőtt végbemegy, hogy mi tudatában lennénk, ez pedig azt bizonyítja, hogy a jövő teljességgel a mi ellenőrzésünkön kívül esik. Benjamin Libet professzor, a kísérletek egyes alkalmával meghagyta az alanyoknak a választást arra nézve, hogy mikor mozdítsák meg az ujjukat. Az ujjak mozdításának pillanatát az agyban is követte, és azt látta, hogy a kísérleti alanyok agyában az illetékes sejtek már azelőtt működésbe léptek, hogy az alanyok ujjukat valóban megmozdították volna. Más szóval, az illetőhöz eljut a „tedd ezt” parancs, az agy pedig felkészül a mozdulatra, az illető azonban csak 0,5 másodperc múlva ébred ennek tudatára. Nem egy olyan mozdulatot hajt végre, amit előzőleg elhatározott, hanem olyan mozdulatokat, amik korábban meg lettek határozva a számára. Az agy azonban korrigálja az időkiesést és megszünteti azt az érzést, hogy az ember a múltban élte át a mozdulatot. Így aztán amikor azt mondjuk, ebben a pillanatban, akkor egy olyan eseményt élünk át, ami a múltban határozott meg. Ezek a kísérletek alátámasztják a Korán 76. Szúra 30. ájáját, miszerint minden Isten akaratával történik.

<https://www.harunyahya.info/hu/ujsgcikkek/a-sors-igazsaga>